

Stretnutie 3. „Svetlo-Život“ – formulácia vnútornej jednoty človeka ako znaku pokoja.

1. Cieľ stretnutia:

- Ukázať, aké dôležité je v ľudskom živote neustále hľadať pravdu;
- Ukázať, ako nás obsah znaku „Fos-Zoe“ vnútorne integruje a je zdrojom vnútorného poriadku a pokoja.

2. Zdieľanie Božím slovom. Jn 8,31-36

Otázky na zdieľanie:

- Ako chápem Kristove slová: „Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí?“ - Zažil som, že priznanie ťažkej pravdy o sebe mi prinieslo pocit oslobodenia a rozšírilo moju slobodu? (Poznámka: Toto je často veľmi osobná skúsenosť a je ťažké sa o ňu s ostatnými podeliť podrobne. Napriek tomu sa oplatí obnoviť si spomienku na takúto dôležitú skúsenosť pre seba a pre ostatných stačí vyjadriť ju vo všeobecnosti.)
- Ako používam kritérium vernosti pravde pri spytovaní svedomia a pri posudzovaní správnosti rozhodnutí, ktoré robím?

3. Obsah na zdieľanie:

Z príspevku o. F. Blachnického „Hnutie Svetlo-Život ako pedagogika nového človeka“:
Formulácia Fos-Zoe, Svetlo-Život obsahuje predpoklad že vnútorná jednota je ústrednou vzdelávacou úlohou. (...) U vychovávaných ide o dosiahnutie jednoty medzi pravdami a princípmi, ktoré sa naučili a uznávajú ako pravdivé, a tými, ktoré sa vyznávajú a uplatňujú v živote. Jednota: svetlo a život integruje človeka vnútorne. Človek ako osoba je neustále povolaný byť pravdivý a dobrovoľným uznaním a podriadením sa jej požiadavkám v živote nachádza svoju dokonalosť a vnútornú slobodu. Symbol Fos-Zoe zahŕňa vzdelávací program hnutia a zároveň jeho pedagogickú metódu. Pokoj začína najprv v srdci, v človeku, teda pokoj s Bohom a so sebou samým, a z tohto pokoja a poriadku vo vzťahoch s ostatnými ľuďmi a s celým stvorením rastie. Všetky tieto vzťahy: teda vzťah s Bohom, so sebou samým, s ostatnými ľuďmi a nakoniec s celým stvoreným svetom – musia byť založené na poznaní a prijatí pravdy, ktorá nás oslobodzuje od ilúzií a bludov hriechu.

4. Rozhovor na základe nasledujúcich bodov:

a. Skúsme sa pozrieť na naše životy optikou hľadania pravdy:

- pravdy o zmysle života;
- pravdy o tom, kým skutočne som, teda mojej identity;
- pravdy o mojom postoji k iným ľuďom;
- pravdy o úlohách, ku ktorým ma Boh volá;
- ... Do akej miery je môj život hľadaním pravdy?

b. Ako je pravda, objavená mojim rozumom a svedomím, alebo obsiahnutá v Božom slove, v osobe Ježiša alebo v učení Cirkvi, pre mňa zdrojom vnútornej harmónie, hodnotou, ktorá zjednocuje a integruje môj život a dáva mu hlbší zmysel?

c. Zažil som niekedy, že objavenie pravdy, ktorá je pre mňa dôležitá, sa môže stať príčinou vnútorného poriadku a pokoja vyžarujúceho na iných ľuďoch? Pokúsím sa podeliť o túto skúsenosť.

d. Ako chápem tvrdenie, že „všetky vzťahy, teda vzťahy s Bohom, so sebou samým, s inými ľuďmi a nakoniec s celým stvoreným svetom, musia byť založené na poznaní a prijatí pravdy“?

e. Mohol by som uviesť príklad názoru, ktorý prekrúcaním pravdy o vzťahu ľudstva k stvorenému svetu nadobudol formu ideológie, ktorá podkopáva ľudskú dôstojnosť?

f. Ako sa nespravodlivé vzťahy medzi ľuďmi alebo medzi národmi stávajú hrozbou pre mier medzi nimi?

g. Na záver týchto vážnych otázok môžeme uviesť zábavný príbeh: *Ako vznikajú vojny*

- *Ocko*, - *spýtal sa prvák*, - *ako vlastne začínajú vojny?*

- *Synu, ono je to nejaká takto: povedzme napríklad, že Anglicko sa s Amerikou o niečom háda...*“

- *Nerozprávaj hlúposti, Anglicko a Amerika sa nikdy o ničom nebudú hádať, - prerušila ho matka.*
 - *To hovorím len ako príklad,“ - zdôrazňuje otec.*
 - *Takouto hlúposťou len tak akurát ešte viac popletieš decku hlavu - pokračovala žena.*
 - *Čo? Keď už o to ide, tak to z tvojej hlavy vychádzajú hlúposti, ak už dačo vyjde!“*
 - *To čo hovoríš? Z tvojich úst by nemalo radšej nič vychádzať...*
- Vtom sa ozval syn: „Ďakujem, už teraz viem, ako začínajú vojny.“ (K. Wójtowicz, Przypiski, 92)*

5. Apoštolská úloha.

Do ďalšieho stretnutia sa pokúsim sformulovať svedectvo (resp. aj podeliť sa s ním) o vnútornej harmónii, ktorá pramení z každodenného čítania a rozjímania nad Božím slovom.

6. Modlitba.

Opäť, tak ako pred dvoma mesiacmi, by ňou mohla byť takzvaná Modlitba svätého Františka za pokoj.

Po spoločnom prečítaní modlitby metódou „ozveny slova“ každý nahlas povie modlitbu použijúc úryvok, ktorý je mu obzvlášť blízky. (napr. Pane, urob nás nástrojmi Tvojho pokoja, ...daj, aby sme tam, kde je nenávisť, zasievali lásku; ... odpustenie, kde je urážka; ...kde sú pochybnosti, vieru; ...kde je zúfalstvo, nádej; ...kde je tma, svetlo; ...kde je smútok, radosť. Daj, aby sme skôr dávali útechu, než ju hľadali... atď.)